

МАКЕДОНИЈА ВО 2007 ГОДИНА ЌЕ БИДЕ ДЕЛ ОД НАТО

Господинот Владо Бучковски е избран на функцијата министер за одбрана на Република Македонија на седницата на Собранието на РМ, која се одржа на 1 ноември 2002 година. Роден е на 2 декември 1962 година во Скопје. Во 1986 година дипломира на Правниот факултет при скопскиот Универзитет. На овој факултет магистрира во 1991 година, со магистерски труд на тема: "Начелото на консенсуалност во Римското и современото облигационо право". Докторската дисертација на тема: "Римското и современото заложно право" ја одбранува на Правниот факултет во 1998 година. Господинот Бучковски бележи богато работно искуство. Во периодот 1987-1988 година е стручен соработник во Собранието на РМ, од 1988 до 2001 г. наставник и соработник на Правниот факултет во Скопје, а од 1988 до 1991 г. помлад асистент по Римско право. Од 1992 до 1999 година е асистент по Римско право, а во 1999 година станува доцент по Римско право, а во 2004 година е избран за вонреден професор на Правниот факултет. Неговата политичка кариера се карактеризира со нагорна линија. Во 1999 година е потпретседател на ЦО на СДСМ, од 1999 до 2001 година ја извршува функцијата портпарол на СДСМ, а од 1998 до 2000 година е член на Државната изборна комисија. Во периодот 2000-2001 година работи како претседавач на Советот на град Скопје. Од мај до ноември 2001 година тој е министер за одбрана во широката коалициона Влада на РМ. Во 2002 година повторно е избран за министер за одбрана и таа функција ја врши и денес. Господинот Бучковски е автор на повеќе научни и стручни трудови од областа на приватното право, објавени во земјава и во странство.

■ Разговорот го водеше: **Жаклина МИТЕВСКА**

Господине Бучковски, според последните сознанија, во Македонија веќе нема Амбасада на НАТО, односно во наредниве две години оваа функција ќе ја извршува Амбасадата на Велика Британија во Република Македонија. Што за нас значи двојната функција на оваа Амбасада, дали таа ќе биде во состојба да ги исполни обврските?

БУЧКОВСКИ: Тоа е позитивен сигнал, како прво затоа што имаме подобрување и стабилизирање на безбедносната состојба. Среќна околност е тоа што нашиот главен партнер во реформите во одбраната е Обединетото Кралство и тоа ќе ја има функцијата и на контакт Амбасада на НАТО. Мислам дека ќе знаеме тоа да го искористиме. Уште повеќе што во изминатиот период Британците, преку учеството на нивните генерали на чело на советодавниот тим на НАТО како директори, но и како лични советници на Министерството за одбрана, имаат сериозен позитивен удел во напредокот на реформите во Армијата на Република Македонија. Јас верувам дека Амбасадата на Велика Британија во Македонија ќе одговори максимално на

обврските, уште повеќе што и профилот на амбасадорот е така избран тој да има свое искуство во НАТО и во сè она што во овој момент на Република Македонија и е најпотребно.

Својот пат кон НАТО нашава држава го почна со потпишувањето на Јадранската повелба, во која покрај РМ се вклучени и Хрватска и Албанија. Дали тоа значи дека во пакет ќе се разгледуваат сите три земји или постои можност во согласност со преземените активности ние да се издвоиме од оваа група?

БУЧКОВСКИ: Регионалната соработка е еден од предусловите да се зголемат шансите на Република Македонија што е можно побрзо таа да стане членка на НАТО. Врз основа на искуството кое во изминатиот период го имаа, пред сè, државите-членки на Вишеградската група кои први станаа членки на НАТО, значи Чешка, Полска и Унгарија, потоа позитивното искуство на балтичките држави како дел од Вилнус групата, сè она што на РМ ѝ беше достапно како искуство, сега се обидуваме да го примениме во нашиот пат кон НАТО. Дефинитивно, одличната соработка која ја имаме со Хрватска и со Албанија ги зголеми шансите на РМ на идниот Самит на НАТО да добиеме покана за членство, а во 2007 година и да станеме членки. Но, тоа не значи дека трите држави немаат свои специфики и дека врз основа на спроведувањето на акционите планови за членство тие нема да добиваат и различни оценки. Во овој момент поделено е мислењето дека РМ е понапред од Албанија и од Хрватска во делот на одбранбените реформи. Кандидатурата за членство во ЕУ ја става Хрватска неколку чекори понапред во однос на другите критериуми кои се вреднуваат, економската состојба, политичките критериуми итн. Ние имаме една специфика, а тоа е имплементацијата на Рамковниот договор, односно спроведувањето на уставните амандмани, кои се резултат на Договорот од 2001 година, една специфика која ја немаат другите држави, политички критериум број еден и приоритет број еден. Затоа и Министерството за одбрана и јас како министер не можеме да останеме надвор од сè ова што се случува во поглед на после-

дната фаза од имплементацијата на Рамковниот договор, а тоа се новата територијална организација и децентрализација, бидејќи тоа е еден многу битен критериум за нашето приближување кон НАТО и ЕУ. Албанија има своја специфика, а тоа е борбата против организираните криминал и корупцијата. Исто така, и Хрватска има своја специфика, а тоа е соработката со Хашкиот трибунал и проблемите со кои се соочува последниве неколку години. Значи, веројатно сите ние посакуваме и препоставуваме дека заедно ќе влеземе во НАТО. Но, во меѓувреме, секој одделно ќе треба со своите годишни и национални програми за членство да го докаже капацитетот и напредокот. И ако ја користиме терминологијата која неколку пати ја повторуваше хрватскиот претседател Месиќ, како се оди во НАТО, соло или во група, тогаш дефинитивно патот кон НАТО ќе биде во конвој. А во ЕУ тоа ќе биде трка каде што секој е соло, кој прв ќе стигне тој прв и ќе ги користи бенефициите и сè она што е привилегија да се биде дел од Унијата.

Зачленувањето на Република Македонија во Северноатлантската алијанса е условено со низа стандарди, кои нашава земја треба да ги исполни. Со какво темпо се движиме во таа насока и до каде сме со реализирањето на Нацрт-годишната програма за членство во НАТО за 2004-2005 година?

БУЧКОВСКИ: Не е нескромно да кажам дека Република Македонија, имајќи предвид што сè ни се случуваше во 2001 година, направи мало чудо за изминативе три години. Тоа значи, од периодот во кој поранешната власт обвинуваше дека за време на конфликтот сме конфронтирани со дел од НАТО генералите, дека НАТО е сојузник на тогашните терористи, сега сме во позиција НАТО да биде наш вистински партнер и сојузник. Ако во изминативе две години оваа Влада направи нешто како што треба, тоа е враќањето на меѓународниот углед и позициите кои ги заслужува државата. Република Македонија стана симбол на стабилност и симбол како треба да се гради едно мултиетничко општество, кое треба да биде гарант за стабилноста на целиот регион. Тоа не го направивме преку ноќ. Зад нас е макотрпна работа, која кулминираше со промовирањето на стратескиот одбранбен преглед, клучниот документ кој ја дефинираше насоката во која ќе се одвиваат реформите во Армијата на Република Македонија. Тоа, пред сè, значеше напуштање на концептот на народна армија, во којашто битен ќе биде квантитетот, бројноста. Да речеме, во овој момент, на хартија, покрај 13.000 војници во активниот состав ние имаме и 26.000 во резервниот

состав. Тоа е Армија од речиси 40.000 војници. Според новиот стратегиски одбранбен преглед, ние предвидуваме во активниот состав да имаме 8.000 војници, а во резервниот 5.000. Но, тие да бидат максимално обучени, добро мотивирани, подготвени во секој момент да одговорат на предизвиците на новото време, а тоа е борбата против тероризмот. Тоа значи дека, за разлика од квантитетот, сега имаме квалитет кој нашите војници го докажуваат во мировните мисии и во мисиите кои се под капата на НАТО и се дел од нашето учество во антитерористичката коалиција. Во периодот кој претстои треба да го докажеме сè она што во овој момент е верифицирано како добра основа за развој на Армијата, која ќе биде мала, ефикасна, мобилна и која ќе го бара своето место во Армијата на НАТО, според наша проценка во 2007 година.

Ги спомнавте мировните мисии. Испративме наши војници во Авганистан и во Ирак. Дали со тоа докажавме дека сме достојни сојузници во глобалната борба против тероризмот?

БУЧКОВСКИ: Сè она што се случуваше по 11 септември 2001 година генерално значеше и промена на доктрините и на фаќањата што една армија треба да има како капацитет и како

перформанси за да одговори на предизвиците на новото време. Се покажа дека независно од големината на државата и од местоположбата каде таа се наоѓа, всушност се наоѓаме во период кој некој условно го нарекува трета светска војна, каде што прогресивниот свет е во војна против тероризмот. Терористите не познаваат граници, независно од уредувањето на една држава, независно од континентот на кој се наоѓа, се покажува дека постои коалиција на сите ретроградни сили во светот, на сите терористички организации кои од различни побуди се осмелуваат да изведуваат масовни терористички операции кои во изминативе 3 години однесоа илјадници жртви. Република Македонија, заради искуството кое го има, заради својот капацитет, потоа местото на кое се наоѓа во регионот, има интерес и таа да биде дел од антитерористичката коалиција. Во еден условно речено политичко турбулентен период ние симболично излеговме со јасна поддршка во напорите кои ги правеа САД и Велика Британија во формирањето на антитерористичката коалиција. Тоа беше наш влог во иднината и влог во градењето на едно стратешко партнерство. Искуствата од историјата на Република Македонија покажуваат дека можеби недостатокот од стратешки партнер во клучните историски моменти била причината зашто Република Македонија навреме не остварила дел од своите стратешки интереси. Во нашата јавност имаше

многу полемики, мислам дека во секој случај тие беа во насока на носењето вистинска одлука, но оваа Влада ја презема одговорноста заедно со тогашниот претседател, со покојниот Трајковски, да влезе во антитерористичката коалиција и да земе учество во мисијата во Ирак и во Авганистан. Времето покажа дека тоа беше правилна одлука. Од аспект на нашите аспирации кон НАТО, учеството во Авганистан и во Ирак претставува огромна придобивка за Армијата на Република Македонија. На дело се покажуваат способностите на нашите војници, пред сè, на припадниците на Единиците за специјални намени, кои имаат можност тоа што таму го научија тука да го пренесат како дел од процесот на едукација и тренинг кој се применува за сите припадници на Армијата на Република Македонија. Со тоа реално се зголемува рејтингот на македонската армија, која објективно го бара своето место во НАТО армијата, не со нејзиниот придонес со некои софистицирани средства кои ги нема во другите држави, туку со подготвеноста и со квалитетот на нашите војници кои ќе можат да бидат дел од ударните сили од армијата на НАТО и дел од она што во овој момент НАТО го има надвор од Европа.

Во рамките на реформите кои се предвидени во Министерството за одбрана особено внимание треба да ѝ се посвети и на воената дипломатија. На кои аспекти ќе се задржите?

БУЧКОВСКИ: Јасно е дека за да се биде успешен во напорите кои ги прави Република Македонија, Министерството за одбрана, како и МНР, мора да се има дипломатска воена мрежа во центрите каде што се носат клучните одлуки. Затоа, цел ни е да ги засилиме нашите воени дипломатски претставништва во Брисел и во Вашингтон, а во другите пријателски држави од регионот да се обидеме тоа да го правиме од Скопје. Оној дел на другите сојузници, пред сè, клучните сојузници Германија и Франција, исто така, да ги покриваме со наши воени аташеа. Мислам оти искуството покажува дека многу работи кои не можат да ги направат дипломатите по поедноставен пат, на пример, во делот на соработката која ја имаме со САД околу употребата на нашето уставно име, успеваме преку воентехничката соработка и со посредство на воената дипломатија да го трасираме патот на она што би требало да биде и заложба и генерална политика на Република Македонија.

Реформите во одбраната го опфаќаат и концептот за воено разузнавање, кое треба да се трансформира во согласност со стандардите на НАТО. Со оглед на фактот што британскиот модел се користи и е доминантен во трансформацијата на Секторот за воено разузнавање, како и системот кризен менаџмент, дали ние ќе се огледаме на овој модел?

БУЧКОВСКИ: Несомнено е влијанието на Британците и на британските искуства во реформите на Армијата на Република Македонија, што дури е и добро. Не заради искуството кое го имаат Британците во решавањето на некои внатрешни проблеми, туку нивното искуство покажува дека тие имаат изградено систем во кој беспрекорно ја координираат армијата и полицијата, она што нам ни е неопходно. Сакајќи да направиме чекор напред и да постигнеме подобра координација на нашите разузнавачки служби, военото разузнавање, Агенцијата за разузнавање, Управата за безбедност и контраразузнавање, кое е под капата на МВР итн., ние се определуваме за модел кој иако условно го нарекуваме британски, сепак тоа е модел за кој сметаме дека ќе даде најдобар резултат во овие автентични македонски услови. Тоа значи можност да се има подобра координација, навремени информации кои експертите ќе ги проследуваат до Управувачкиот комитет, кој ќе биде на ниво на Владата и каде што соодветно ќе се носат потребните одлуки за навремено и превентивно да се дејствува за да не дојде до проширување на криза од внатрешни размери. Пред сè, така ќе се создаде можност во овие видеоизменети услови, кога станува сè потенка границата за тоа што се полициски, а што воени интервенции, за ние како Армија на Република Македонија да можеме да ѝ дадеме соодветна поддршка на полицијата во решавањето на некои безбедносни предизвици, кои не се од такви размери за да мора да се прогласи воена состојба. Мислам дека сè она што во меѓувреме се прави, при трансформацијата на граничното обезбедување, каде што полицајците веќе преземаат две граници на нашата држава и се одговорни за нив, каде што процесот на демилитаризација на границата значи приближување до европските стандарди и нивно исполнување во краен случај, како и за рушењето на ѕидот кој постои во поглед на шенгенските визи, се показател дека дел од реформите кои се прават во Армијата и во полицијата се компактни и тоа што го правиме како приближување кон НАТО-стандардите, всушност е приближување кон европските стандарди и критериуми, неопходни и за членство во ЕУ.

До каде е со примената на одредбата од Рамковниот договор за застапеноста на заедниците во македонската Армија. Дали тоа значи дека се очекуваат нови отпуштања?

БУЧКОВСКИ: Се наоѓаме во една фаза кога политички е деликатно да се влечат потези, кои нема да значат редукација на персоналот во Армијата и во Министерството, односно отпуштање или какво било трансформирање на нивните работни задачи на условно речено Македонците и другите заедници. Од друга страна, имаме тенденција преку уставното начело за соодветна и правична застапеност да имаме прилив на нови Албанци во Армијата на Република Македонија. Мислам дека досега тоа го правиме многу успешно, во изминативе две години Министерството за одбрана, почитувајќи го начелото дека и со овие реформи никој не треба да остане на улица, прави максимално приближување до она што го имаме како заложба во делот на редукацијата, но од друга страна, пак, при

тоа да не го занемариме уставното начело за соодветна и правична застапеност. Зголемувањето на довербата во Армијата на Република Македонија и чувствувањето дека таа е армија на сите граѓани на Република Македонија, е придобивката која се покажува во сите испитувања на јавното мислење. Тоа е така и заради зголемувањето на бројот на припадниците на албанската заедница во АРМ. Имаме време до 2007 година, а за да го зголемиме процентот на офицерите ќе ни биде потребен дополнителен период од четири години, но во секој случај бројот на подофицерите и на професионалните војници полека, но сигурно се зголемува. Според нашата проекција, до 2007 година тие ќе бидат соодветно и правично застапени согласно последниот попис на населението во Република Македонија.

Познато е какви се платите на луѓето кои се вработени во Одбраната? Колку и како ќе бидат распоредени средства од Буџетот кои за 2005 година се предвидени за вработените, за модернизацијата и за осовременувањето на Армијата?

БУЧКОВСКИ: Една од придобивките на реформите во Армијата на Република Македонија е воспоставувањето систем на повеќегодишно планирање, проектирање и буџетирање, кое создава простор однапред да знаеме што ќе можеме во следните неколку години да користиме како дел од Буџетот, за развој и модернизација на Армијата на Република Македонија. Тенденцијата е да се намалува процентот на зафаќање на Буџетот за плати и надоместоци, а да имаме сè повеќе средства за модернизација и развој на Армијата. Ако минатата година имавме 7 проценти само за развој и модернизација, годинава имаме 14 проценти со тенденција следните години да дојдеме до 20 проценти, што е идеално во условите во кои егзистира и Министерството за одбрана, во рамките на економската и финансиската состојба во нашава држава. Платите се такви какви што се и платите на државните службеници во администрацијата на Република Македонија. Можат да бидат подобри, тенденција ни е да создаваме предуслови за да се подобрува стандардот, но не само со зголемувањето на примањата, туку и со подобрувањето на условите за живот. Во согласност со Законот за служење во Армијата, ние имаме една обврска, тоа е должноста за сите припадници на Армијата, кои го немаат решено станбеното прашање, да обезбедиме службени станови. И тука срамежливо ги правиме првите сериозни чекори, во овој момент успеавме да создадеме еден станбен фонд, кој до крајот на годината ќе биде околу 100 станови, кои пред Нова година ќе им ги доделиме на 100 семејства, чиј член е припадник на АРМ. Тенденција е да почне долго најавуваната изградба на посебни станбени единици во рамките на касарната "Гоце Делчев" и евентуално во делот кој се граничи со касарната "Илинден" во Скопје. Сè тоа се прави за припадниците на Армијата на Република Македонија да имаат приближни стандарди и услови со војниците кои се дел од НАТО-алијансата.

Каква поддршка имаме од САД во однос на нашето зачленување во НАТО. Се ближат изборите за нов американски претседател. Што мислите за кандидатите?

БУЧКОВСКИ: САД се најмоќната држава во НАТО-алијансата и не криеме дека со нив имаме одлична соработка, сè она што го имаме како достигнување во претходните две години се должи на силното лобирање кое го прават одредени кругови во САД за аспирациите на РМ за зачленување во НАТО. Морам да признаам дека американската поддршка се изразува преку договорите за воено-техничка соработка, кои ги имаме на

годишно ниво. Тие се присутни овде, како дел од таа воено-техничка соработка, со посебен експертски тим, кој работи на реформите на македонската Армија, паралелно постои и советодавен тим на НАТО. Модернизацијата на Армијата е дел од воено-техничката соработка и благодарение на соработката со САД достигнавме висок степен на подготвеност во оној дел што значи информатичка техника, односно информатиката. Сè она што е стандард во НАТО државите, Република Македонија речиси и го постигна со помошта и донациите од САД.

Убедени сме дека независно од исходот на изборите во САД, секогаш ќе има константа во нашите меѓусебни односи. Сметаме дека интерес на САД е да има стабилен Балкан, имајќи го предвид тоа што се случува во Ирак и во Авганистан, нивната интенција во делот на ширењето на влијанието кое го имаат во регионот, така што не очекувам драматичен пресврт во односите било што да се случи на изборите.

Најновите сознанија велат дека Македонија ќе направи мали отстапки околу границата со Косово, бидејќи спорната територија не била ниту голема, ниту стратегиски важна. Што значи тоа, од колкав дел ќе треба да се откажеме?

БУЧКОВСКИ: Тоа е парафразирање на една изјава, што не значи дека отстапки ќе прави само Македонија. Од она што јас го имам како податок, а мислам дека сум еден од функционерите во државата кој на оваа тема најчесто разговара и со

странските претставници на Косово, но и со претставниците на привремената косовска Влада, можам да го изразам уверувањето дека работите стојат многу подобро отколку што очекувавме. Значи, ако се тврдеше дека ќе има проблем со демаркацијата на границата или дека е спорна границата меѓу Македонија и Косово, времето покажа дека 99,9 отсто од административната граница која ја имаме не е спорна. Тоа го признаваат и странските експерти и меѓународните авторитети кои се на Косово, како и привремените власти на Косово. Сега останува само да се изнајде формата како да се почне демаркацијата на границата и како да се формира условно речено експертски тим од засегнатите страни, зборуваме за тој 0,01 отсто, кој е спорен приватен имот во Дебалде, за со конкретен компромис кој би го направиле двете држави, двете страни, двата субјекта кои ќе влезат во демаркацијата, да го решат проблемот. Тоа значи дека ако се разговара за некој проблем и однапред не се бара некој да направи отстапка, ќе биде потребно да се направат заеднички отстапки за да се најде компромис за затворање на ова прашање.

На 7 ноември народот ќе се изјаснува на референдумот за територијалната организација од 1996 година. Сметате ли дека Вашата СДСМ оправдано ќе застане зад сегашниот предлог и оправдано ќе ги убедува граѓаните да се изјаснат негативно на претстојниот референдум?

БУЧКОВСКИ: Дефинитивно, референдумското изјаснување ќе биде уште еден тест за Република Македонија. Почитувајќи ја волјата на 180.000 гласачи, Владата на РМ во ниту еден момент не се двоумеше околу оправданоста за организирање на референдумот. И покрај забелешките или предвидувањата на дел од опозиционите лидери, во изминативе три недели се покажа дека ниту Собранието ниту Владата правеле било какви опструкции, туку се почна со подготовки за кампањата за референдумот. Нашето мислење кое ќе се обидеме и да ѝ го презентираме на македонската јавност во периодот кој претстои, е дека во овој момент за РМ би била погрешна политиката на враќање назад. Република Македонија изгуби многу време, Македонија мора да оди напред кон ЕУ и НАТО, затоа што тоа е лек за многу фрустрации, но и за многу отворени

прашања кои сега се наметнаа. Убедени сме дека во кампањата ќе биде потребно да презентираме дека со новата територијална организација нема поделба на Република Македонија, туку напротив на овој начин го гарантираме унитарниот карактер на Република Македонија. Сите други тези, сите заплашувања како што кампањата ја водеа и иницијаторот и поддржувачите - да кажеме не на поделбата на Македонија, ќе ги симнат маските и всушност ќе се покаже дека иницијаторите се оние кои во изминатите 3 години никако не можат да ја прифатат новата реалност, а тоа е дека Република Македонија, по охридскиот Рамковен договор, има нов Устав и нови уставни решенија кои мораат да се почитуваат. Последната изјава на Џафери покажа дека еден од опозиционите лидери на Албанците, сфаќајќи што се случува во Република Македонија, всушност го откри и целиот план на сите оние кои се против Рамковниот договор, од различни мотиви. Значи, дефинитивно се покажа дека дел од иницијаторите кои спроведуваат вакви иницијативи се против Рамковниот договор, уште од август 2001 година, почнувајќи од изјавите на Љубчо Георгиевски, Стојан Андов, а завршувајќи со некои изјави на лидерите на помалите опозициони партии. Тие не се согласуваат со решенијата на Охридскиот договор и тоа треба да се респектира во политичката битка, во која треба да ги спротивставиме аргументите - зошто тие мислат така, зошто ние сметаме дека патот кон НАТО и ЕУ води со целосна имплементација на Рамковниот договор и со достоинство почитување на Уставот. Значи, секој од свои причини ќе бара напуштање на Рамковниот договор. Најдоследен е Џафери кој не криеше дека и во 2001 година не е среќен со компромисот кој е направен. Да не забораваме нема војна која не се води за територии. И војната во Република Македонија во 2001 година беше војна за освојување и контролирање на територии, која требаше да биде понудена и беше понудена како некоја форма на Илирида, односно како форма која во 1991 година ја декларираа тогашните референдумци. Компромисот е направен, не го направија ниту Џафери ниту Љубчо Георгиевски. Од друга страна, Георгиевски не криеше дека треба навреме да согледаме дека со Албанците нема заеднички живот и кога се повлекуваше, од неговиот политички тестамент, на невидено, не знаеше каква ќе биде територијалната организација, ми порача дека во моментот кога во Собранието на маса ќе биде ставена новата територијална организација, многумина со боринче ќе го бараат предлогот, кој тој заедно со некои академици го промовираше во мај 2001 година. Така, работите стануваат многу поедноставни. Од една страна, имаме барање да ја почитуваме волјата на народот, а од друга страна имаме серија од наредени сценарија кои ги имаат сите субјекти инволвирани во оваа операција. Значи, новата територијална организација е најмалку грижа на оние кои ги собираа потписите. Секој има свои мотиви зошто да бара промена на власта, разбирливо е тоа што опозицијата бара можност да ѝ се спротивстави на власта, се ближат локалните избори, оваа кампања за референдумот ќе биде загревање и јасно е зашто ќе се вложува дополнителен напор. Најбитно е сè тоа да помине во една демократска атмосфера затоа што нервозата и загриженоста кај дел од меѓународните претставници е заради стравувањето дека Република Македонија не може да издржи толку силни турбуленции во толку краток период, какви што имаше оваа година Република Македонија. И во оваа деликатна политичка ситуација треба повторно да покажеме зрелост и да ги демантираме и најголемите скептици дека Република Македонија има капацитет да се справува со сериозни кризи од различен карактер. Ова е политичка криза и таа треба политички да се анализира, убеден сум дека така и ќе се случи.